

Tryk. Den høitærede Finantsminister meente imidlertid dengang, at disse Folk ikke kunde indbrages under Loven, saavidt jeg forstod ham, fordi de ikke ere Embedsmænd eller ikke have Bestalling; men naar jeg nu seer hen til den Maade, hvorpaa § 1 i det af Regjeringen foreslagte Lovudkast er formuleret, og hvorledes man deri har betegnet de Mænd, som komme ind under Loven, saa hedder det i Paragraphens Begyndelse: Enhver af Staten lønnet i Beskilling værende Embedsmænd eller Betjent osv. Jeg troer, at ved disse Betegnelser maa Begrebet være udtømt, om hvem der kan komme ind under Loven; det maa efter min Opfattelse af de Udtryk, som ere brugte, blive Tilfældet med alle dem, som tjene Staten, og det er dog unegteligt, at Krydstoldskipperne maae kunne komme ind under Begrebet Betjent, naar det skal være en Benævnelse for det Forhold, hvori de staae til Staten. Jeg seer endhyderligere, at Fruentimmer, som ere ansatte i Statens Tjeneste, kunne erholde Dyrktidstillæg efter denne Lov, og naar jeg seer hen til Benævnelsen „Betjent“, og at Fruentimmer dog kunne komme ind under Loven, naar de staae i Statens Tjeneste, saa troer jeg, at det maa staae til den høitærede Finantsminister selv at fortolke Loven paa en saadan Maade, at Dyrktidstillæget ogsaa vil komme til at udstrækkes til Krydstoldskipperne. Jeg skal ikke tilføie noget Videre i den Anledning; men det skulde være mig kjær, om den høitærede Finantsminister maatte være enig med mig i, at det maa staae til ham, hvis Loven gaaer igjennem, saaledes som den er foreslagt enten af Regjeringen eller af Advaletgets Fleertal, der ligeledes har beholdt Betegnelsen Betjent, at det da maa staae til ham ogsaa at udstrække Dyrktidstillæget til de af mig nævnte Bestillingsmænd.

Brunn: Det er kun nogle enkelte Optringer af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. N. Hansen), som jeg ikke kan undlade at udtale mig om. Den ærede Rigsdagsmand vil ikke indrømme mig, at der ved den Bestemmelse, som Fleertallets Forslag indeholder, sigtes til en Udsættelse af Forskjellen i Lønninger; jeg havde tilføiet

„i en vis Grad“, og troet derved at have forvaret mig imod den Misforstaaelse, som vistnok ellers kunde ligge dert; denne Udsættelse finder jo rigtig nok ogsaa i en vis Grad Sted, naar man tager Hensyn til de højere Summer, hvor der er Spørgsmaal om 800 Rd., og hvor Tillæget ophører; men det ligger lige frem i Sagens Natur, at det maa være et Maximum, udover hvilket man ikke bør komme. Den ærede Rigsdagsmand vilde ikke indrømme, at der hører Sjælsstyrke til, for at bespare af de Udgifter, som nærmest maatte komme i Betragtning af Embedsmændene med en Gage af 800 Rd., eller rettere, han meente, at, naar man vilde gjøre dette gjældende, saa kunde man ligesaavel gaae videre og anvende det Samme ved højere Gager; hvis jeg forstod ham ret, saa meente han f. Ex., at der hører samme Sjælsstyrke for en Mand med 1,500 Rd. til at spare 100 Rd., som der hører Sjælsstyrke for en Mand med 800 Rd. til at spare 100 Rd. Jeg skal dertil kun svare, at det staaer temmelig nøie i Forbindelse med den hele Betragtning af Omstændighederne for saadanne Mænd; det beroer paa et Støn, paa en viskaarlig Bedømmelse; men, naar Betragtningen er rigtig, saa kan man med lige god Føie tale om Sjælsstyrke — jeg har nu engang brugt det Udtryk og vil derfor holde mig til det — ved Besparelser for de langt højere Gager paa 1,500 til 2,000 Rd. og ved de langt lavere Gager af 4 til 500 Rd.; thi det, der hører til Livets yderste Fornødenheder, ligger langt under 800 Rd.; Spørgsmaalet er da kun om, hvor Maximum skal sættes. Den ærede Rigsdagsmand mener ogsaa, at jeg har fremhævet Uderlighederne, skjøndt man burde lade dem ude af Betragtningen, men det troer jeg ikke, jeg har gjort; thi Begrebet „Familieforsørger med flere Børn“ er ingen Uderlighed, hvorimod det er en Uderlighed, naar der siges „Familieforsørgeren med en meget stor Familie“. Den samme ærede Rigsdagsmand opfordrer mig til at udtale mig om, med hvilken Grund jeg kunde tale om, at Lieutenantclassen vilde komme til at nyde godt af denne Lov, uagtet der under Finantslovens Behandling var besluttet 100,000 Rd. til Uudrustelse af Officerer; men hvad der er bestemt om denne